

ADVIES (OP VRAAG VAN MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID Laurette ONKELINX) OVER HET WETSVOORSTEL 52/1806/001 TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 3 JULI 2005

Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ONKELINX heeft, in een brief aan de Hoge Raad voor Vrijwilligers (HRV) op 3 maart 2009, een advies gevraagd over het wetsvoorstel 52/1806/001 tot wijziging van de wet van 3 juli 2005 (betreffende de rechten van vrijwilligers).

Dit voorstel, ingediend door de Kamerleden Mevrouw Sonja BECQ, de Heer Roel DESEYN, Mevrouw Inge VERVOTTE, de Heer Luc GOUTRY en Mevrouw Hilâl YALÇIN, wil de vrijwilligers, actief in de opvangdiensten, het niet-dringend ziekenvervoer of dringende medische hulpverlening, een hogere vergoeding geven.

De HRV wijst erop dat het vrijwilligerswerk in principe onbezoldigd is: de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers (hierna vrijwilligerswet genoemd) legt noch aan de overheid, noch aan de organisatie de verplichting op om vergoedingen uit te betalen.

Artikel 10 van de vrijwilligers stelt wel dat het onbezoldigd karakter van het vrijwilligerswerk niet belet dat de door de vrijwilliger voor de organisatie gemaakte kosten door de organisatie worden vergoed.

Hierbij heeft men de keuze de forfaitaire en reële kostenvergoedingen waarbij in principe deze twee wijzen van vergoeding niet mogen gecombineerd worden. Sinds 29 mei 2009 is echter een combinatie van de forfaitaire kostenvergoeding met een terugbetaling van de reële vervoerskosten mogelijk voor maximaal 2000 kilometer per jaar per vrijwilliger.

Na een grondige analyse van het voorliggende voorstel, waarbij de desbetreffende partners uit het werkveld werden geconsulteerd, kan de Raad zich akkoord verklaren om de vermelde categorieën, te weten de vrijwilligers, actief in de opvangdiensten, het niet-dringend ziekenvervoer of de dringende medische hulpverlening, een afwijking van het algemeen kostenvergoedingssysteem voor vrijwilligers toe te kennen. De HRV vertrouwt erop dat de toepassing van deze afwijking zal geregeld worden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers bij gelegenheid van de bespreking van wetsvoorstel 52/1806/001.

De HRV wijst er wel op dat er voor elke uitzondering best een apart koninklijk besluit wordt opgesteld, waardoor een concrete, transparante en duidelijke afbakening gemaakt kan worden van welke vrijwilligers er precies geïsoleerd worden in de uitzonderingsregeling(en).

Artikel 12 van de vrijwilligerswet voorziet dat de Koning, bij een besluit vastgesteld door de Ministerraad voor specifieke categorieën van vrijwilligers, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, de bedragen kan verhogen. Zoals reeds aangehaald in zijn advies over de terugbetaling van onkosten en vergoeding voor het vrijwilligerswerk aan de Minister op 2 juli 2008, is de Raad van mening dat het toestaan van gecontroleerde uitzonderingen beter is dan verschillende statuten uit te werken, die enkel tot verwarring en versnippering zouden kunnen leiden.

De Raad verkiest deze uitzonderingen echter toe te staan door middel van uitvoeringsbesluiten boven het wijzigen van de vrijwilligerswet zelf. Verder wenst de HRV te worden geraadpleegd bij elke nieuwe vraag om een uitzondering toe te staan op de regeling inzake kostenvergoedingen voor vrijwilligers zoals voorzien in de vrijwilligerswet.